

15.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 grudnia 1924 roku

o zatwierdzeniu zmian w statucie Banku Polskiego.

Art. 1. Na podstawie art. 12 statutu Banku Polskiego (załącznik do rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 20 stycznia 1924 r. — Dz. U. R. P. z 1924 r. № 8, poz. 75) zatwierdza się uchwałę Nadzwyczajnego Walnego Zebrania Akcjonariuszów Banku Polskiego z dnia 17 czerwca 1924 r. o następującym brzmieniu:

Art. 18 statutu Banku Polskiego z dnia 20 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. № 8, poz. 75) otrzymuje brzmienie następujące:

„Każdy akcjonariusz, uprawniony do udziału w Walnym Zebraniu (art. 16) i do głosowania na niem (art. 17), może wykonywać swoje prawa przez pełnomocnika.

Akcjonariusz, posiadający mniej niż 25 akcji, może upoważnić do zastępstwa innego akcjonariusza, przyczem każde 25 akcji łącznie z reprezentowanymi dają prawo do jednego głosu.

Pełnomocnikiem może być tylko akcjonariusz, uprawniony do udziału w Walnym Zebraniu, lecz nikt nie może posiadać więcej niż 500 głosów razem z własnymi.

Każdemu akcjonariuszowi wolno mieć tylko jednego pełnomocnika.

Pełnomocnictwa do uczestniczenia i głosowania na Walnym Zebraniu są wolne od opłat stempowych.

Pełnomocnictwa wystawia się w formie listu do Dyrekcji Banku Polskiego, podpisanego własnoręcznie pełnym imieniem i nazwiskiem akcjonariusza”.

Art. 19 powołanego wyżej statutu otrzymuje brzmienie następujące:

„Pełnomocnictwa do uczestniczenia na Walnym Zebraniu winny być przedstawione w Centrali Banku w Warszawie najpóźniej na siedem dni przed terminem zebrania dla wpisania na listę upoważnionych do głosowania i przygotowania kart wstępu z oznaczeniem ilości głosów.

Akcjonariusze otrzymują karty wstępu na podstawie zapisów w księdze akcjonariuszów. Wydawanie kart wstępu rozpoczyna się na dwa tygodnie przed terminem zebrania i przerywa się na trzy dni przed zebraniem”.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

16.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 22 listopada 1924 r.

w przedmiocie ustalenia wymiaru odpędu spirytusu według województw na kampanję 1924/5 r.

Na podstawie art. 49 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756) zarządza się co następuje:

§ 1. Prawo odpędu dla gorzelní rolniczych i przemysłowych dla poszczególnych województw na obszarze Państwa, ustala się w wysokości następującej:

Województwo	Prawo odpędu dla gorzelní rolniczych w województwie na r. 1924/5	Prawo odpędu dla gorzelní przemysłowych na r. 1924/5	Ogólne prawo odpędu na r. 1924/5
	hl.	hl.	hl.
Warszawskie . . .	104.070	13.373	117.443
Łódzkie	78.552	13.831	92.383
Kieleckie	40.607	9.438	50.045
Lubelskie	103.827	5.614	109.441
Białostockie	21.394	3.673	25.067
Poznańskie	361.682	7.302	368.984
Pomorskie	112.775	2.256	115.031
Wileńskie	4.844	4.100	8.944
Nowogródzkie	8.158	—	8.158
Poleskie	6.383	—	6.383
Wołyńskie	5.322	5.400	10.722
Krakowskie	18.355	26.300	44.655
Lwowskie	120.000	2.293	122.293
Stanisławowskie	29.255	2.420	31.675
Tarnopolskie	62.430	—	62.430
Śląskie	26.346	—	26.346
Razem	1.104.000	96.000	1.200.000

§ 2. Ustalony w § 1 niniejszego rozporządzenia podział prawa odpędu obowiązuje wyłącznie na rok 1924/5.

§ 3. Wymiaru odpędu pomiędzy poszczególne gorzelnie, osobno rolnicze i osobno przemysłowe, dokonają w granicach wojewódzkiego prawa odpędu władze skarbowe drugiej instancji.

§ 4. Przeciwko wymiarowi dokonanemu przez władze skarbowe drugiej instancji może uprawniony wnieść odwołanie w trybie przepisany w art. 49 ust. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. № 78 poz. 756).

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu: *W. Grabski*